

ΕΠΩΝΥΜΩΣ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ

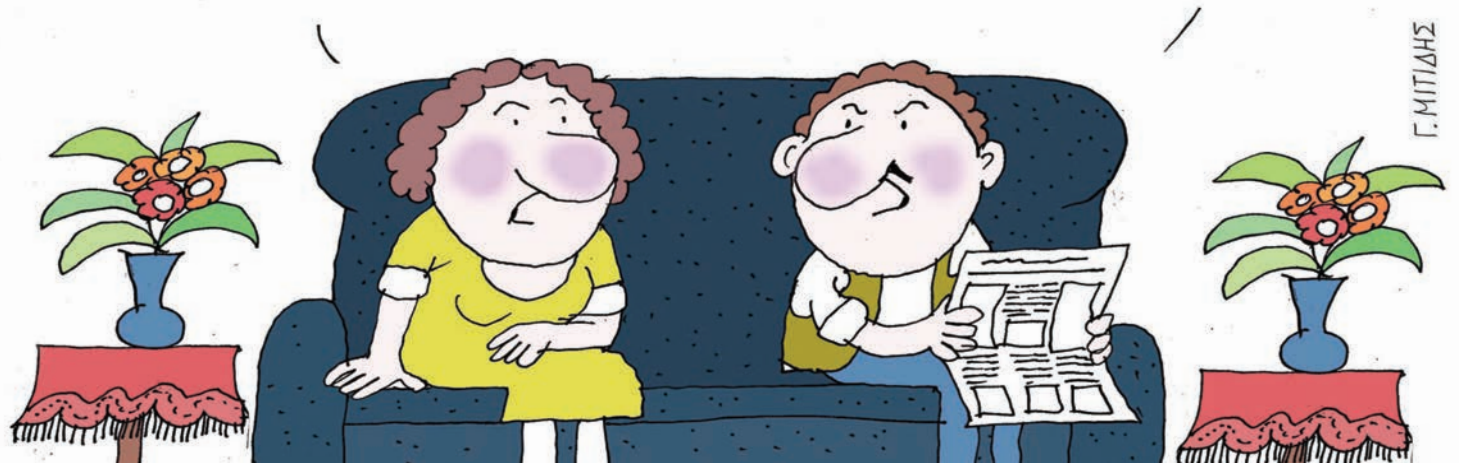
Κάρτα φιλάθλου

Ψάχνοντας τα αρχεία μου για να φρεσκάρω στη μνήμη το ιστορικό της προσπάθειας για εφαρμογή της κάρτας φιλάθλου, βρήκα και ένα άρθρο που είχα γράψει τον Ιούνιο του 2014. Τότε, ήταν σε εξέλιξη στη Βουλή η συζήτηση του νομοσχεδίου «περί της Πρόληψης και της Καταστολής της Βίας στους Αθλητικούς Χώρους». Η άποψη που είχα διατυπώσει πριν από τέσσερα χρόνια, ήταν ότι το αντίδοτο στα επεισόδια που συμβαίνουν στους αθλητικούς χώρους είναι οι παραδειγματικές τιμωρίες και μετά όλα τα υπόλοιπα. Δεν είχα ταχθεί κατά της κάρτας φιλάθλου, είχα εκφράσει όμως την άποψη ότι η τακτική του φόβου που θα φέρει την κόλαση θα είναι πιο αποτελεσματική από την κάρτα φιλάθλου. Ότι συμβαίνει δηλαδή εδώ και τρεις δεκαετίες στο γήπεδο της Αγγλίας, της Γερμανίας και της Ισπανίας.

Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε το 2014 και έκτοτε η αστυνομία και γενικότερα η πολιτεία έχουν όλα τα νομικά όπλα που χρειάζονται για καταστολή της βίας στα γήπεδα. Παρά τις νομοθετικές ρυθμίσεις, τα επεισόδια συνεχίστηκαν και τα επόμενα χρόνια, φτάνοντας στον Δεκέμβριο του 2017 όταν ζήσαμε τα σοβαρά επεισόδια στον αγώνα της ΑΕΛ με το ΑΠΟΕΛ στο Τσίρειο Στάδιο. Ο συγκεκριμένος αγώνας κατέδειξε ότι ως πολιτεία δεν πετύχαμε ακόμη τον στόχο. Η κάρτα φιλάθλου δεν κατάφερε να εφαρμοστεί παρά την παρέλευση τεσσάρων ετών, η αστυνομία δεν κατάφερε να αποτρέψει τους οπαδούς να έρθουν πρόσωπο με πρόσωπο, οι έλεγχοι στις εισόδους δεν απέφεραν αποτέλεσμα, ενώ το κλειστό κύκλωμα παρακολούθησης φάνηκε ότι ήταν απαραιωμένο στο Τσίρειο Στάδιο, ότι συμβαίνει δηλαδή στα περισσότερα γήπεδα της Κύπρου.

Ετσι, η Κυπριακή Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου πήρε την απόφαση να εφαρμόσει το δικό της σχέδιο, περιμένοντας από τον Κυπριακό Οργανισμό Αθλητισμού να ολοκληρώσει τις διαδικασίες για εφαρμογή της κάρτας φιλάθλου. Μια διαδικασία, η οποία σύμφωνα με τους αρμόδιους θα ολοκληρωθεί το καλοκαίρι. Το προσωρινό μέτρο της ΚΟΠ - για ταυτοποίηση των φιλοξενούμενων οπαδών - είχε ως αποτέλεσμα να μειωθεί η προσέλευση στους αγώνες, ωστόσο τερμάτισε προσωρινά τα επεισόδια, αφού στους αγώνες υψηλού κινδύνου υπάρχουν συνήθως φιλάθλοι μόνο από τη μια ομάδα. Πετύχαμε μεν τον στόχο, απομακρύνουμε όμως από τα γήπεδα και κόσμο ο οποίος ποτέ δεν είχε εμπλοκή σε τέτοια γεγονότα. Αυτό που απομένει να δούμε πλέον, είναι πως θα ανταποκριθεί ο κόσμος στην εφαρμογή της κάρτας φιλάθλου. Το σίγουρο είναι ότι προέχει η ασφάλεια των φιλάθλων. Αν φτάσουμε όμως στο σημείο να μην υπάρχουν φιλάθλοι στα γήπεδα τότε σίγουρα δεν θα έχουμε και πρόβλημα ασφάλειας! Θα τα δούμε όλα στην πράξη το ερχόμενο καλοκαίρι. Αν βεβαίως οι αρμόδιοι καταφέρουν να ολοκληρώσουν τη διαδικασία που χρειάζεται για εφαρμογή της κάρτας φιλάθλου.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΙΤΙΔΗ

ΠΟΛΛΗ ΣΚΟΝΗ!
ΗΛΘΕ ΧΩΜΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ...ΠΑΛΙΑ ΜΑΣ ΨΕΚΑΖΑΝΕ...
ΤΩΡΑ ΜΑΣ ΘΑΒΟΥΝΕ..!

Γ. ΜΙΤΙΔΗΣ

ΧΩΡΙΣ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΕΣ

Δυστυχώς κύριοι επτωχεύσαμεν!

Σίγουρα όλοι θα θυμούνται τον Ραούφ Ντενκτάς. Ανεξάρτητα από το αν θέλουμε να τον θυμόμαστε ή όχι ο Ντενκτάς υπήρξε μια πραγματικότητα, κακή δυστυχώς για την Κύπρο.

Του
ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Όταν το 1958 ο τότε εισαγγελέας από τον Άγιο Επιφάνειο δημιούργησε το δικό του δόγμα για την Κύπρο, δηλαδή το Taksim (δικοτόμηση), στην ουσία έθετε με τις θέσεις του τη βάση για το διαμελισμό της πατρίδας μας. Οι θεωρίες του βέβαια αυτές πήραν σάρκα και οστά όταν το 1983 ανακήρυττε το ψευδοκράτος κατά παράβαση κάθε έννοιας δικαίου και του καταστατικού χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Η μονομερής ανακήρυξη του ψευδοκράτους, με δικές μας παρεμβάσεις και διπλωματικούς αγώνες, χαρακτηρίστηκε αποσχιστική ενέργεια όπως φαίνεται και στα ψηφίσματα 541/1983 και 550/1984.

Ο Τ/κ ηγέτης, ή καλύτερα ο Τούρκος ηγέτης των Τ/κ (πρώτα εξυπηρετούσε τα συμφέροντα της Τουρκίας και μετά των Τ/κ), ουδέποτε πίστεψε ότι Ε/κ και Τ/κ θα μπορούσαν να ζήσουν αρμονικά σε μια επανενωμένη πα-

τρίδα. Ουδέποτε δηλαδή πίστεψε στην Κύπρο.

Η νομική του κατάρτιση και η οξυδερκεία του ήταν τα κυριότερα χαρακτηριστικά που τον βοήθησαν να αναρριχηθεί στην υψηλότερη βαθμίδα της ηγεσίας των Τ/κ, όπου έπαιξε τον σημαντικότερο ρόλο μέχρι το 2005 οπότε και αποσύρθηκε από την πολιτική όταν είδε ότι οι θέσεις του κατέρρευσαν με το να σπρίξουν οι Τ/κ το σχέδιο Ανάν. Για μας τους Ε/κ αλλά και για μεγάλη μερίδα των Τ/κ οι θέσεις του περί λύσης δύο κρατών θεωρούνταν ανάθεμα. Στη δική μας πλευρά ειδικότερα τέτοιες θέσεις θεωρούνταν μειοδοτικές και προδοτικές.

Τις προάλλες ο Μουσταφά Ακιντζί, στη διακαναλική του συνέντευξη δήλωσε ότι έχει βολιδοσκοπηθεί από τη δική μας πλευρά για λύση δύο κρατών εντός

ΕΕ. Ο ίδιος βέβαια δήλωσε προσπληρωμένος στη λύση ΔΔΟ και σε μια επανενωμένη πατρίδα αλλά, όπως είπε χαρακτηριστικά, αν θέλετε κάτι τέτοιο (λύση δύο κρατών) τότε να το καταθέσετε και να το συζητήσουμε.

Οποία κατάντια. Εμείς θέλουμε μια επανενωμένη πατρίδα αλλά αν εσείς θέλετε δικοτόμηση ελάτε να το συζητήσουμε. Αυτό και αν είναι ο απόλυτος εθνικός εξευτελισμός.

Σίγουρα ο Ακιντζί κάνει και αυτός μια επικοινωνιακή πολιτική. Σίγουρα αυτά που ισχυρίζεται δεν έγιναν ακριβώς έτσι. Πώς να το κάνουμε, αποκλείεται ο ΠτΔ μέσω του περιβάλλοντός του, να έκανε μια τέτοια νύξη. Από την άλλη όμως δεν είναι η πρώτη φορά που από επίσημα Ε/κ χείλη έχουν αναπτυχθεί τέτοιες αχαρκτήριστες και μειοδοτικές θεωρίες.

Όλες αυτές οι συγκεκαλυμμένες θέσεις και σοφιστείες για δυο κράτη εντός ΕΕ, με τους Τ/κ απογαλακτισμένους από την Τουρκία, χωρίς ομφάλιο λώρο και άλλα κουραφέξαλα δεν σώζουν την ξευτίλα και τον κατήφορο που έχουμε πάρει.

Δεν αντιλαμβάνονται ότι η λύση

δυο κρατών θα είναι το τέλος του Κυπριακού Ελληνισμού. Δεν έχουν το θάρρος να παραδεχτούν ότι εντός ή εκτός ΕΕ, απογαλακτισμένοι ή μη, με ή χωρίς ομφάλιο λώρο δεν είναι τίποτε άλλο από δικοτόμηση. Δεν είναι τίποτε άλλο από το Taksim του Ραούφ Ντενκτάς, οι θέσεις του οποίου θεωρούνταν ανάθεμα για την εθνική μας υπόθεση.

Ακόμα και ο Ντενκτάς, που σαν έξυπνος και διορατικός πολιτικός ήταν πεπεισμένος ότι στο τέλος θα αναγκάζμασταν να δεχθούμε τις δίκες του θέσει, ουδέποτε φαντάστηκε ότι οι δικές του διχοτομικές θεωρίες θα καταντούσαν να είναι θέση μεγάλης μερίδας ανάμεσα στους Ελληνοκυπρίους. Αυτή μας την κατάντια ουδέποτε την προέβλεψε.

Όλα αυτά δεν είναι τίποτε άλλο από εθνική κατάπτωση. Δεν είναι τίποτε άλλο από πτώχευση εθνικών αξιών και ιδεωδών. Είναι τα συμπτώματα όταν ένας λαός έχει πτωχεύσει εθνικά. Δυστυχώς σε τέτοιο στάδιο εθνικής κατάρρευσης τα πάντα είναι μη αναστρέψιμα και η χαμένη πατρίδα ένα τραγικό γεγονός.

Αυτό είναι το τέλος κύριοι. Δυστυχώς κύριοι επτωχεύσαμεν.

ΓΛΩΣΣΙΚΑ ΠΑΡΕΡΓΑ

Του ΑΛΕΚΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

Συγκυρίες: Και το τραμ το τελευταίο....

«Η Λευκωσία να αξιοποιήσει τις συγκυρίες και τα συμφέροντα τρίτων» (Ο τίτλος του κυρίου άρθρου του «Φιλελευθέρου», 6 Μαρτίου 2018).

Συγκυρία: Το πλέγμα ή σύνολο των συνθηκών που επικρατούν σε δεδομένη στιγμή. Η γενική κατάσταση μέσα στην οποία συμβαίνει κάτι. Η συγκυρία μπορεί να είναι ευνοϊκή ή ατυχής. Από το ρήμα της αρχαίας συγκυρώ, συμβαίνω συγχρόνως, κατά τύχη.

Συγκυριακός: Τυχαιός, συμπτωματικός, ευκαιριακός.

Η στήλη αναφέρθηκε δεκάδες φορές στη χρησιμοποίηση του ρήματος τροχιοδρομώ, με την έννοια του δρομολογώ και αισθάνομαι άβολα κάθε φορά που αναγκάζομαι να αναφέρομαι ξανά στο θέμα. Άκουσα όμως χτες στο Τρίτο του ΡΙΚ τον υπουργό Εσωτερικών κ. Πετρίδη κάτι να τροχιοδρομεί και κατάλαβα ότι κάποια πράγματα δύσκολα διορθώνονται: Τροχιόδρομος: Το τραμ.